

Pseudònim: Catherine

Nom: Estefania Alexandra Modoran

Les conseqüències

Vaig entrar a casa, per fi m'havia mudat de casa dels pares, ja era independent! Però alguna cosa era diferent, tot era més fosc, més apagat. Vaig mirar per la finestra i... perdó, perdó! Encara no m'he presentat, em dic Mcgarrett, Catherine Mcgarrett.

Com anava dient, vaig mirar per la finestra i tot estava molt fosc, La gent portava màscares de gas, quin lloc era aquest? Allò no era el que jo havia vist des del carrer, aquell preciós balcó, amb flors plenes de vida. Ah, ja ho sé, havia viatjat en el temps! Sinó quina altra explicació hi havia?

Vaig preguntar a la primera persona que vaig veure "en quin any estem?", em vaig quedar paralizada, era l'any 2200, el meu **rostre** es va quedar molt sorprès.

Ara ho entenia, tot estava fosc per causa de la contaminació. Per aquest motiu, la gent es tapava el rostre amb una màscara de gas, això era horrible! Tanta pol·lució, havia de fer alguna cosa. Per això, vaig decidir tornar al present i parar aquest fenomen perquè no tornés a passar el mateix, però encara no sabia com tornar, ni tan sols com hi havia arribat.

Em vaig girar en sentir la presència d'un home amb una bata blanca, que em va electrocutar, i de seguida, em vaig adormir.

En despertar, era al llit del meu pis. Em vaig aixecar d'un bot, hi havia llum al exterior, la gent al carrer no portava els rostres tapats. Havia set un somni, o més aviat una visió.

Un any després sóc voluntària del Greenpeace, una associació que intenta frenar tot allò que pugui fer malbé al medi ambient.

A partir d'aquella "visió" vaig comprendre el mal que fem els humans al nostre planeta.

Catherine